ఎర్రసీత
గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

10

కొండలరావు మద్రాసు బకింగ్ హోమ్ అండ్ కర్ణాటక మిల్స్‌లో స్పిండిల్స్ సెక్షన్ ఫోర్‌మెన్. మిల్స్ లాకౌట్ కారణంగా మద్రాసులో ఏం చెయ్యాలో తెలీక మచ్ ఖండ్ ప్రాజెక్టు టౌన్‌షిప్‌కి వచ్చాడు. ప్రాజెక్టులో పని చేస్తున్న మునిస్వామికి దూరపు చుట్టం. మునిస్వామి బంధువులు కుప్పం నుంచి రెండు మూడు తరాల కిందటే ఈ ప్రాంతాలకి వచ్చేశారు. కొండలరావుని రమ్మని మునిస్వామి మద్రాసు వెళ్ళినప్పుడల్లా ఆహ్వానిస్తూ వచ్చాడు. మునిస్వామికి క్షయ కారణంగా ఒక ఊపిరి తిత్తి తీసేశారు. అలా తీసెయ్యడానికి కొండలరావు సహకరించాడు. ఒక్క ఊపిరితిత్తితో బతికే అవకాశం కల్పించిన కొండలరావు మీద బంధుత్వం కంటే కృతజ్ఞత కారణంగా పదే పదే రమ్మని ఆహ్వానించాడు మునిస్వామి. అదిప్పుడు కుదిరింది.

వచ్చాడే కాని ఈ ప్రాజెక్ట్ ఏరియా అంతా మరో దేశంలాగ అనిపించింది. మునిస్వామికి పెళ్ళాం లేదు. పొద్దుటే వంట చేసి పెట్టి ఒనక ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయేవాడు. మళ్ళీ సాయంత్రానికి రాక. వచ్చిన ఒకటి రెండురోజుల్లో ఆ ప్రాంతాలన్నీ తిప్పాడు మునిస్వామి. పెద్ద చూడాల్సిన విశేషాలేవీ లేదు. గుప్తేశ్వరాలయానికి ఇద్దరూ ఓ రోజంతా నడిచారు. నడిచిన కారణంగా రెండు రోజులు ఖాయిలా పడ్డాడు మునిస్వామి. కొండలరావు వండిపెట్టాడు. ఆ తర్వాత ఏం చెయ్యాలో తెలీలేదు. వచ్చాడు కనక, ఇంకా మిల్స్ లాకౌట్‌లోనే ఉంది కనక అక్కడ ఉండిపోయాడు కొండలరావు.

అంత చిన్న స్థలంలో పనీపాటా లేని వాళ్ళు తేలిగ్గా దొరికిపోతారు. మరో పనీ పాటా లేని మనిషి ఆ ఊళ్ళో ఉంది. ఆమె సీత. అనుకోకుండా వచ్చిన ప్రచారం ఆమెని మరింత కోత పెడుతూండగా, వీలయినంతగా ఊరి వాళ్ళ నుంచి పారిపోడానికి – ఒనక ఢిల్లీ రోడ్డుమీద అడవుల్లోకి పారిపోయేది. జరిగే ప్రతీ క్షణం – తను ఊహించని నరకం వేపు తను నడిపిస్తున్నట్లు అనిపించేది.

మొదటి ఆపిల్ పండు తిన్న ఆడమ్‌కి ఆకలే ఉంది. ఆలోచన లేదు. అది అదృష్టం. జరగబోయే అవినీతి వేపు నిర్దుష్టంగా నడిచాడు. నిప్పులో చెయ్యి పెట్టే పసివాడి ధైర్యంలో గొప్ప నిర్దుష్టం ఉంది. విజయనగరం వెళ్ళని సీతకి ఈ పెళ్ళి – ఇప్పుడు నాయుడు నిర్ణయం తనకొక ఛాలెంజ్ లాగ అనిపించింది. పిచ్చిదానిలాగ – దారి తోచక – అడవుల్లో తిరిగేది, ఇదిగో, ఈ సమయంలోనే కొండలరావు ఆమెకి కనిపించాడు.

కొండలరావు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఎవరినీ ఆకర్షించగల మనిషి కాదు. అసలు అటువంటి ప్రయత్నమూ అతను చెయ్యడు. నిజానికి చెయ్యాలని తెలీదు. ఈ ప్రపంచంలో తనకి సంబంధించని భూమి మీద నడుస్తున్నందుకు క్షమాపణ చెప్పుకుంటున్నట్లు

కనిపిస్తాడు. దానికి కారణం అతను పుట్టక ముందే అమ్మా, నాన్నా చచ్చిపోయారు. ఎక్కువ బంధుత్వం లేని, కేవలం ధర్మ చింతనతో సాత్విక వాతావరణంలో పెరిగాడు. 'తనకి' 'తనది' అని దేన్నీ గట్టిగా అడగాలని, దాని కోసం పోరాటం సాగించవచ్చునని తెలీని వాడు. అతని కొక్కటే తెలుసు. పరోపకారం చెయ్యడంలో పుణ్యం వస్తుందని. ఎందుకంటే అలాంటి పరోపకారమే తననింత వరకు బతికించింది కనక.

చదువు కూడా ఎక్కువ సాగకపోవటానికి కారణం తనని పోషించే వాళ్ళని వీలయినంత త్వరగా విముక్తుల్ని చెయ్యాలన్న తాపత్రయం. ఎక్కువ చదువుకోనందుకు ఏనాడూ బాధపడలేదు. తను సంపాదించిన మొదటి పచ్చ కాగితాన్ని చూసి చాలా గర్వపడ్డాడు. అది అతని స్వేచ్ఛకి గుర్తు. ఆ క్షణం నుంచీ తన భోజనాన్నీ తను సంపాదించుకున్నందుకు సంతోషించాడు. కొండలరావు జీవితంలో ఏదో విజయంసాధించాలనే గొప్ప లక్ష్యానికి మొదటి గుర్తూ, ఆఖరి గుర్తూ - ఆ పచ్చనోటే.

పిల్ల వాయువులూ, మల్లెపువ్వులూ, వసంత రాత్రులూ, అమ్మాయి చిరునవ్వు, యౌవనపు ఉద్రేకాలూ - ఇలాంటివి కొండలరావుకి తెలీవు. అతని జీవితం పసితనం నుంచి సరాసరి మధ్య వయస్సుకి బలమయిన అంగవేసింది. అందుకు అతను విచారించలేదు. స్వయంగా అతనికి విచారించే వ్యవధిలేదు.

అలాగని కొండలరావ్ తెలివి తక్కువ వాడు కాదు. వయస్సుకి మించిన తెలివి తేటల్నీ, వీలయినంతగా చుట్టు పక్కలున్న ప్రపంచానికి బాకీ పడకుండా బతకడానికి ఆయుత్తం చేసుకున్నాడు. బి అండ్ సి మిల్స్‌లో చాలా నిచ్చెనల్ని అవలీలగా ఎక్కాడు. చాలా ఇంక్రిమెంట్లు, ప్రమోషన్లు పుచ్చుకున్నాడు. చాలా తక్కువ వ్యవధిలో ఫోర్‌మన్ అయ్యాడు.

కొండలరావు జీవితంలో ఓ విచిత్రమయిన రొమాన్సు ఉంది ఒకానొక ఫస్టు తారీకు నాడు జీతాలు పుచ్చుకునే రద్దీలో అకౌంట్సు డిపార్టుమెంటులో పనిచేసే ఇళవరిసి అనే ఆవిడ స్థనానికి అతని చెయ్యి తగిలింది. నిజానికి ప్రయత్నించినా కొండలరావు చెయ్యలేని పని అది. ఆ రోజు వర్కర్ల అందరి మధ్యా గావుకేకలు పెట్టి గొడవ చేసింది ఇళవరసి. ఇళవరిసి ఏమీ అందంగా ఉండదు. కానీ ఏ ఆడదీ ఊహించలేనంత సెక్సీగా ఉంటుంది. మిల్స్‌లో చాలామంది కోరిక - కొండలరావు అనుకోకుండా చేసిన పనే. అందువల్ల ఆ రోజు కొందరు అతన్ని చూసి ఈర్ష్యపడ్డారు. కొందరు ఆనందించారు. అసమర్థులు చాలామంది అలిగారు. ముసిలి వాళ్ళు కోపం తెచ్చుకున్నారు. ఏమయినా ఆ ఫస్టు తారీకు జీతం పుచ్చుకున్న రోజుగా కాక- ఇళవరిసిని కొండలరావు రెచ్చగొట్టిన రోజుగా అందరి మనసుల్లో నిలిచిపోయింది.

ఇళవరిసికి తను అందంగా ఉండనని తెలుసు. సెక్సీగా ఉంటుందని తెలుసు. ఉంటుందని అంతా అనుకుంటారని తెలుసు. ఆమెకి ఓ భర్త, ఓ మాజీ ప్రియుడు, ఓ బాయ్ ఫ్రెండూ ఉన్నారు. కాగా, ఆ రోజు ఫస్టు తారీఖు సంఘటన మిల్స్ అందరిలో ఏదో చైతన్యాన్ని తీసుకురాగా, కొండలరావులో ఎటువంటి మార్పూ రాకపోవడాన్ని ఆమె గమనించింది. అంతకు మించి ఆమె మనస్సు చివుక్కుమంది. అతను అనుకోకుండా చేసిన పనిని ఆమె అలవోకగా చెయ్యనిస్తే, మిల్స్‌లో కనీసం పన్నెండు మందయినా తమ నెల జీతాన్ని నష్టపోతారని ఆమెకు తెలుసు.

ఒక వ్యక్తిపట్ల అలక్ష్యం కూడా అమితమయిన ఆకర్షణకి కారణమని ఫ్రాయిడ్ రాయడం మరిచిపోయాడు.

కొండలరావు తాటస్థ్యం కారణానికి ఆ సంఘటన తర్వాత లాంఛనంగా నయినా తన వేపు చూడని కారణానికి, ఏ ఉద్దేశం లేకపోయినా నిశ్శబ్దంగా తన ముందు తిట్లు తిని మరిచిపోయిన కారణానికి - కొండలరావు ప్రత్యేకంగా కనిపించాడు ఇళవరశికి. *ఆకర్షణకి మూలసూత్రం అందంకాదని, మరేదోనని, అది ఆ వ్యక్తి కళ్ళతో చూసినప్పుడే అర్థమవుతుందని దేవికారాణిని అడిగినా చెప్తుంది.* ఇళవరిశిని అడిగినా చెప్తుంది.

తరువాత చాలా కాలం పాటు ఇళవరశి కొండలరావు వెనక పడింది. ఆ కారణంగా అసహనంతో ప్రస్తుత బోయ్ ఫ్రెండు ఆమెని దారి కాసి కొట్టాడు. భర్తకి కోపం వచ్చి ఆమె మీద మనుషుల్ని పెట్టి ఆసిడ్ పోయించాడు. ఆమె మొదట ఆఫీసులో అల్లరయింది. తరువాత ఆసుపత్రిలో పేషంటయింది. చివరగా ఉద్యోగం నుంచి బర్తరఫ్ అయింది.

ఆ రోజుల్లోనే కొండలరావు పన్నీర్ పొగైళ్ అలవాటు చేసుకున్నాడు. *కొందరు దమ్మున్నవాళ్ళు మంచి మత్తుకి విస్కీని సేవిస్తారు. కొందరు అమ్మాయి ఆశయిస్తారు. మరి కొందరు అలవాట్లని ఆహ్వానిస్తారు. ఇది అసమర్థుడి ఆటవిడుపు.* పొగైళ్ తీసుకోవడం అలవాటు లేక, రెండు మూడుసార్లు వాంతి చేసుకుని, చెమటలు పట్టినా ప్రయత్నించి ప్రయత్నించి దురలవాటుని సెటిల్ చేసుకున్నాడు కొండలరావు.

అయితే ఎర్ర సీత ఇళవరశి కాదు. తను అడవిలో తచ్చాడుతున్నప్పుడల్లా తనలాగే తిరుగుతున్న మరో వ్యక్తి ఆమె దృష్టిలో పడకపోలేదు. ఆమె ఆలోచనల నుంచి పారిపోవటానికి తిరుగుతోంది. అతనికి ఏ ఆలోచనా లేక తిరుగుతున్నాడు.

ఒరిస్సా పొలిమేరల్లో ఉన్న ఆ ప్రాంతానికి, అక్కడి మనుషులకి, కారా కిళ్ళీ కొత్తకాదు. కాని పొగైళ్ కొత్త. ఒకటి రెండుసార్లు తన పక్కనుంచి వెళుతున్న ఆమెని పన్నీర్ పొగైళ్ వాసన ఆకర్షించింది. నిజానికి ఆకర్షణ కాదు - ఆశ్చర్యపరిచింది. అయినా దాని గురించి ప్రత్యేకంగా ఆలోచించే స్థితిలో ఆమె లేదు. కాని ఒక్కటి మాత్రం సీతకి అర్థమయింది. అతను ఈ ప్రాంతపు మనిషి కాదని. ఆ విషయం మర్నాడే రుజువయింది.

చెట్ల మధ్య కూర్చుని ఉన్న ఆమె దగ్గరికి వచ్చి "ఇక్కడ తమలపాకులు దొరకవాండీ?" అనడిగాడు.

మొదట ఆశ్చర్యపోయింది. అయితే అతని ప్రశ్నలోనూ అడిగే తీరులోనూ వేరే ఉద్దేశమేమీ లేదని తెలుస్తోంది.

"బంగళా ఆకు ప్రతి శనివారం పలాస నుంచి దిగుతుంది. రాజు కొట్లో తడిగుడ్డ చుట్టి ఉంచుతాడు. అరవై నాలుగో నెంబరు ఇల్లు. అక్కడయిపోతే పంతంగి దగ్గర కాశీ ఆకు దొరుకుతుంది" అంది.

కొండలరావు థాంక్స్ చెప్పి కదిలాడు. "మీరు వేస్తున్నది?"

"పన్నీర్, మద్రాసు నుంచి తెచ్చాను. వేస్తారా?" అన్నాడు.

సీతకి నవ్వొచ్చింది.

"మీది మద్రాసా?"

తలూపాడు. "కుంభకోణం ఆకు నాకలవాటు. పొగైళ్ కూడా అయిపోవచ్చింది. మద్రాసు వెళ్ళిపోవాలి."

"పొగైళ్ లేదని వెళ్ళిపోతారా?"

కొండలరావు నవ్వాడు. "ఈ అలవాటు కోసం అమెరికాలో ఉద్యోగాలు వస్తే వెళ్ళని వాళ్ళున్నారు తెలుసా?"

"అంత బలహీనులన్నమాట - దరిద్రం" అంది సీత.

కొండలరావు ఆశ్చర్యంగా ఆమెని చూశాడు.

అయిదారు రోజుల తరువాత మళ్ళీ కొండలరావు కనిపించాడు సీతకి.

ఈసారి జగన్నాథ స్వామి గుడి దగ్గర. "తమలపాకులు దొరికాయా?" అంది.

"నేను ప్రయత్నం చెయ్యలేదు" అన్నాడు కొండలరావు. ఆశ్చర్యపోయింది సీత. "ఏం?"

" పొగళ్ళై మానేశాను"

"ఎప్పట్నుంచీ?"

"మీరు దరిద్రం అన్నప్పట్నుంచీ"

షాక్ అయింది సీత. "నేను ఆ రోజు తొందరపడి అన్నానని బాధపడ్డాను. అయినా మీ అలవాటుతో నాకేం సంబంధం? నా నోటి దుడుకుతనం అది. మా పంతంగికి చెప్పి ఆకులు ఇప్పిస్తాను రండి" అంది చాలా అపాలజిటిక్‌గా.

కొండలరావు నవ్వాడు. "చూడండి, మీరెవరో నాకు తెలీదు. మీ పేరు నాకు తెలీదు. మిమ్మల్ని మెప్పించాలని నేను నా అలవాటు మానుకోలేదు. అది దరిద్రమయిన అలవాటని నా మనసులో చాలాకాలంగా ఉంది అది గుర్తుచేశారు మీరు. అంతే మానేశాను."

"ఒక్కమాట కోసం అలవాటు మానెయ్యడం సాధ్యమా?"

"ఒక్క మాట కోసం పెళ్ళిమానేశాడండి ఒకాయన - భారతంలో ఆయన పేరు భీష్ముడు."

సీత అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూసింది. "మీరు బాగా చదువుకున్నారా?"

"రైల్వే టైం టేబిలు తప్ప ఏదీ చదవలేదు. పేపరు అలవాటు కూడా లేదు. మా పెదనాన్న నా చేత తరవాణీ అన్నం తినిపించడానికి చిన్నతనంలో ఈ కథ చెప్పాడు. రోజు తింటానని మాట తీసుకున్నాడు. మా అమ్మ చచ్చిపోయేదాకా, తరవాణీ అన్నం దొరికేదాకా తిన్నాను మాట మీద నిలబడి"

సీత గింగుర్లు తిరిగిపోయి గుడి అరుగుమీంచి దొర్లి దొర్లి నవ్వింది. "మీరు దద్దోజనం అన్నమాట!" అంటూనే మళ్ళీ తొందర పడినందుకు నాలిక కొరుక్కుంది.

కొండలరావు నవ్వాడు.

ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ నాలుగయిదు సార్లు తారసపడ్డారు. అతనిలో సీతని ఆకర్షించిన విషయం - తాను శరీరాన్ని చూసినట్టు ఆమెకి తోచలేదు. పంతంగిలో కనిపించిన చలనం కూడా అతనిలో లేదు. అసలు అతనికా దృష్టే ఉన్నట్టు లేదు. కాని కొండలరావు విషయం వేరు. ఆమెని చూడగానే - మొదట ఆమెనూ చూశాడు. మొదటిసారి ఆమె ఆకర్షణీయంగా - ఒంపులన్నీ నరాల్ని సడలించేవిగా కనిపించాయి. అయితే ఇళవరిశి ప్రభావం అతని మనస్సులో ఉంది. కనక - ఆమెని చూస్తూనే ఆమెని చూడకుండా ఉండడం అతనికి కష్టమేమీ కాదు. ఆ పనే చేస్తూ వచ్చాడు.

ఆకర్షించిన అమ్మాయి ఆకర్షించిన విషయం దాచిన కారణంగా ఆమెని ఆకర్షించాడు కొండలరావు. ఇది విచిత్రమయిన మెలిక.

కాగా, సీతకి ఇప్పుడు రెండు కావాలి. ఒకటి సన్నీ మీదా, వీరాస్వామి మీదా పగ తీర్చుకునే ఆయుధం. రెండు ఈ వాతావరణం నుంచి విడుదల. కొండలరావు ఆ ఆయుధంలాగ కనిపించాడు. మద్రాసు ఆ ఆటవిడుపులాగ కనిపించింది.

"మీ మద్రాసు గురించి చెప్పండి" అని గుచ్చి గుచ్చిఅడిగింది.

"మద్రాసులో మీకు చాలా ఇష్టమయినదేమిటి?"

"సాంబారు వేండా" అనే అరవం మాట" అన్నాడు కొండలరావు నవ్వుతూ.

"అదేమిటి?"

వచ్చిన కొత్తల్లో హోటల్లో భోజనం పెట్టి సాంబారు గుమ్మరించేవాళ్ళు. మొదట సాంబారు వద్దు బాబోయ్ అనేమాట నేర్చుకున్నాను. భోజనం పెట్టినప్పట్నుంచీ 'సాంబారు వేండా' అని చెపుతూ వచ్చాను. తర్వాత బొత్తిగా సాంబారు వెయ్యడం మానేశారు. అరవ భోజనంలో సాంబారు మానేస్తే తినేదేమీ ఉండదు"

సీత నవ్వుకుంది.

మద్రాసులో రాయపేటలో శంభునాధన్ వీధి, తన్ని తెర మార్కెట్టు, పాండీ బజారు, కొత్వాల్ చావిడి, తంబుచెట్టి స్ట్రీట్, బర్మా బజార్, పూక్కడై - అన్నీ వివరంగా చెప్పాడు. వారం రోజుల్లో అడ్రసు చెప్పకుండా సెంట్రల్‌లో దింపితే ఇంటిని వెదుక్కుని వెళ్ళేంతగా మద్రాసుని ఆకళించుకుంది.

"మద్రాసులో మీకు నచ్చినదేమిటి?"

"ఆడవాళ్ళు నుదురు నిండా పెట్టుకునే బొట్టు, డబ్బున్నా, లేకపోయినా తెలతెలవారగానే స్నానం చేసి పవిత్రంగా తయారవడం, జలజలా జారే సన్నజాజి పూలమాల వదులుగా జుత్తు పొడువునా జారడం - (ఒరిస్సాలో ఆడవాళ్ళు పువ్వులు పెట్టుకోరు అది కనీసం వాళ్ళకి ముఖ్యమయిన అలంకరణ కాదు)"

కొండలరావుకి అర్ధమయిన విషయం ఒకటుంది. ఆమె సమక్షంలో తను మైకంలో ఉన్నవాడిలాగ మాట్లాడుతున్నాడని.

ఇన్నిరోజులూ ఏకాంతంగా వాళ్ళు కూచుని మాట్లాడుకున్నా ఒక్క రోజయినా కొండలరావు ఆమెని తాకలేదు. తాకాలని అనిపించలేదు. తాకే ఉత్సాహమూ చూపించలేదు.

ఒకసారి అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని "మీకు అన్నం ముద్ద కలిపి చేతిలో పెడితే ఇష్టమే?" అంది సీత.

కొండలరావు నవ్వాడు "తరవాణీ అన్నం చేతిలో నిలవదు కదండీ" అన్నాడు. అలా అన్నప్పుడు అతని కళ్ళలో నీరు చెమర్చినట్టు అనిపించింది సీతకి. అతని తలని గుండెలకి హత్తుకుని భోరుమని ఏడవాలనిపించింది.

కొండలరావు మాటేమో కాని ఆమె మనస్సు అతని కంటే ముందు మద్రాసు వెళ్ళిపోయింది.

"మీ లాకౌట్ ఎప్పుడయి పోతుంది?" అంది ఓసారి.

"కాకపోయినా - పొగైళ్ కోసం మద్రాసు వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాను. కాని ఇప్పుడు వెళ్ళాలని లేదు"

ఎందుకని సీత అడగలేదు.

పదిరోజుల తరువాత విజయ దశిమి వచ్చింది. ఆ రోజు పట్టుచీర కట్టుకుని, పెద్ద బొట్టు పెట్టుకుని గుడి దగ్గరకి వచ్చింది సీత. కొండలరావు పాత బట్టలతోనే వచ్చాడు.

గుడిలో జగన్నాధుడు ఇంతింత కళ్ళు చేసుకుని చూస్తున్నాడు. సీతని చూసి కొండలరావు ఆశ్చర్యపోలేదు.

తన కిష్టమయిన చాలా వాటిని ఆమెలో చూశాను. అందంలో ఆ బొట్టూ, కట్టూ ఉన్నాయి.

"నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" అని సీత సుభద్రమ్మ అందమయిన కళ్ళని చూస్తూ అడిగింది. అతని సమాధానానికి ఎదురుచూడకుండానే అతని గుండెమీద తల ఆనించింది.

ఆ వెంటనే రెండూ జరిగాయి.

ఆ గుడిలోనే చిన్నమ్మ, సైరంధ్రి సాక్షిగా పెళ్ళి.

జాలయ్య బతికుండగానే చేసిన ఆఖరిపని - సీతని, కొండలరావునీ చూసి బాధపడడం. సన్నీ బాబుని తలదన్ని చేసుకున్న ఈ కొండలరావు దిష్టి బొమ్మలాగ కనిపించాడు. ఏమయినా అది చెప్పే అవకాశమతనికి రాలేదు. రెండోరోజే జాలయ్య కన్నుమూశాడు.

11

శంభూనాధన్ వీధిలో తమిళం తెలియని అమ్మాయి కొత్త జీవితం ప్రారంభమైంది. అది బ్రహ్మచారి గది. గదిలోంచి బయటికి కాలు పెడితే నాలుగిళ్ళ వసారా - ఎదురుగ్గా పెద్ద నుయ్యి. బాత్ రూంలు, వంట గదులు లేవు. వసారాలోనే చిన్న తడిక కట్టి వంట గది ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు కొండలరావు. ఇంటి యజమాని వడివేలు కార్పొరేషనులో బిల్లు కలెక్టరు పనిచేసి ఇటికా ఇటికా పోగుచేసి ఇల్లు కట్టాడు. అతనికి సీత చూసీ చూడగానే నచ్చింది. అతనికి సీత నచ్చడం వాళ్ళావిడ మీనాక్షమ్మకి నచ్చలేదు. ఎందుకంటే వయస్సులో వడివేలు రసికత్వం నెరపినవాడు. ఇప్పుడు 'వృద్ధనారీ పతివ్రత 'గా చెలామణీ అవుతున్నవాడు.

ఏమైనా సీతని చూడగానే వాత్సల్యంతో ఆమె భుజం మీద చెయ్యి వెయ్యడాన్ని గమనించింది. "మా ఆయన దొంగముండా కొడుకు. నిన్ను ముట్టుకోనివ్వక!" తమిళంలో చెప్పి, కొండలరావు చేత అనువాదం చేయించింది.

వడివేలు నవ్వుకున్నాడు. నూతి దగ్గర సీతని పలకరించి, "మా ఆవిడ నేను వెధవనని చెప్పిందా?" అన్నాడు.

సీత నవ్వుకుంది, ఏ విధంగానూ ఆడదాన్ని ఆకర్షించే ఛాయలు వడివేలు పర్సనాలిటీలో లేవు. కానీ అతను మాట్లాడి చాలామందిని పడగొట్టేశాడని అతన్ని వింటున్నపుడు అనిపించింది.

"పెళ్ళాం మనల్ని శ్రీరామచంద్రుడు అనుకోవడంలో సుఖం లేదు. భార్య మనం కృష్ణ భగవానుడు అనుకోడంలో సేఫ్టీ ఉంది" అంటూ వచ్చీ రాని తెలుగులో చెప్పాడు సీతకి. భార్య మీద చాలా నయం - తెలుగుని ఖూనీ చెయ్యడంలో.

ఏమైనా కొత్త జీవితం - సంసార జీవితం - వింతగా, గొప్పగా ప్రారంభమంది సీతకి. కొండలరావుకి ఓ సైకిలు ఉంది. ఆ సైకిలు మీద వివేకానంద హౌస్, లేబర్ స్టాచ్యూ, అణ్ణా సమాధి - అన్నీ తిప్పాడు. బీచ్ లోవార్ మెమోరియల్ దగ్గర కూర్చుని ఇద్దరూ 'సుండల్' తింటూ సంసారం గురించి పథకాలు వేసుకున్నారు. ఇంటికి వస్తూ కణ్ణగి విగ్రహం దగ్గర చిన్న ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగులో సీతని సైకిలు సీటు మీద నుంచి వంగి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. కొండలరావు జీవితంలో అది నోబెల్ బహుమతిలాంటిది. తన సైకిలు మీద భార్యని తిప్పుతూ బీచిలో, చీకట్లో ముద్దు పెట్టుకోవాలన్నది అతను సంవత్సరాలుగా పెంచుకున్న కోరిక. వారిద్దరి వైవాహిక జీవితంలో కొండలరావు ప్రమేయంతో సాధించిన 'రొమాన్స్' అదే

సీతకి ఈ పెళ్ళి మరొకరి మీద సాధించిన సవాలు.

చిన్నతనంలో పక్క పాపని ఎదిరించి సాధించిన బొమ్మలాట - చాలా సేపు ముచ్చటగా ఉంది. బొమ్మలతో ఆటకంటే పక్క పాప మీద విజయం దానికి రాణింపునీ, రుచినీ ఇస్తుంది. సీత మనస్సు ఎప్పుడూ ఆకాశంలో లేదు. కానీ ఆమె సంస్కారం విజయనగరంలో సాధించిన చదువుతో ఆకాశంలో ఉంది. ఈ రెండూ ఊహించలేని విపర్యయాలు. అల్బర్ట్ ఐన్‌స్టీన్ని డిస్నీలాండ్ లో చిన్నపిల్లల మధ్య వదిలేస్తే? డిస్నీ మేధ గురించి ఆలోచిస్తాడా, పిల్లల మనస్సులో సారళ్యంతో తనూ చిన్నవాడవుతాడా?

ఏమైనా సీత కొండలరావు జీవితాన్ని చక్కగా అలంకరించింది, అతని మీసం స్టైల్ మార్చింది. బట్టలు తీరు మార్చింది. మొదటి నుంచీ ఒక్క విషయం అతనికీ అర్థమైపోయింది. తనకంటే సీత తెలివైనది. ఆమె చెప్పు చేతల్లో తన శ్రేయస్సుకి భంగం లేకపోగా ఇనుమడిస్తుందనీ.

ఒక్క విషయంలోనే అతని పెద్దరికాన్ని కాస్త పాటయినా చూపించగలిగాడు.- ఆ గదిలో ఓ మూల తీర్చిన మంచం మీద. సీత అతని సుఖానికి అర్థం మార్చేసింది. కొండలరావుని కొత్త మగాడిని చేసింది. సీతకి ఈ జీవితం - తను కోరి సాధించిన కొత్త బొమ్మల కొలువు. దాన్ని ప్రతిరోజూ తీర్చిదిద్దుకుంటుంది. ప్రతిరోజు కొత్త ఆనందాన్ని ఆలోచించి సాధించుకుంది.

ఇరవై రోజుల్లో తమిళ భాషని నేర్చుకునే పుస్తకాన్ని కొన్నది. కానీ పదిరోజుల్లోనే నేర్చుకుంది. ఆమె మెదడులో నేర్చుకునే అర ఏదో కొత్త జవాన్ని పుంజుకుని చాలా రోజులైంది. ఈ పని ఆమెకి కష్టంఖాదు. అలాగే ఒరియా భాషని కొండలరావుకి నేర్పాలని ప్రయత్నం చేసింది. కానీ అక్షరాభ్యాసం తర్వాత పాఠం సాగలేదు. కాగా, పాఠం చెప్పే మాష్టారు తన కొంగు బంగారం అని తెలిసిన విద్యార్థికి చదువు రాకపోవడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. సీత చెప్పే అక్షరాల్ని కాక, కదిలే పెదాల్ని అందుకోవడం అలవాటైపోయింది కొండలరావుకి. *అందమైన మాష్టారు చదువుకి అంతరాయమని ఆలస్యంగా తెలిసి వచ్చింది* సీతకి.

సీతకి పట్నంలో ఈ జీవితం ఏనుగుకి సర్కసు బల్ల మీద చేసే విన్యాసంలాంటిది. ఇంత కురచయిన జీవితం చాలడం లేదు. మళ్ళీ విజయనగరంలో వదిలి పెట్టిన 'ఆర్తి' ఏదో పుంజుకుంది.

చదువుకి గురువు కావాలి. ఆవేశానికి గురువు అక్కరలేదు. ఆవేశాన్ని అదుపులో పెట్టడానికి గురువు కావాలి. సీత చదువు ఆవేశం. అయితే విజయనగరం చదువు లక్ష్యం సన్నీ. మరి మద్రాసు చదువుకి?

చాలా ఎదిగిన వ్యక్తి - వయస్సులో, అనుభవంలో - పసివాళ్ళతో సమంగా ఆడుకోడానికి అభిరుచితో పాటు కాస్త పాటి ప్రయత్నం కావాలి. ఏమైనా - తన అనుభవాన్ని పసిమనసుకి కుదించుకోడానికి కొంత కృషి అవసరం. కొండలరావు స్థాయికి తన ఆలోచనల్ని, జీవితాన్ని, సెక్స్‌నీ - అన్నిటినీ - దించుకుంది సీత. తొలిరోజుల్లో కుదించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నందుకే ఆనందపడింది. అలా సవరించుకోవడం ఓ సవాలుగా భావించింది. క్రమేపీ - ఆ జీవితంలో చిన్న అలసట కనిపించింది. ఇదిగో, ఈ రోజుల్లోనే మరొక బృహత్తరమైన ప్రణాళిక అనాలోచితంగా, ఆయాచితంగా ఆమెకు చేరువయింది.

ఓ సాయంకాలం వార్ మెమోరియల్‌కి ఎదురుగా ఉన్న ఇండస్ట్రియల్ ఎగ్జిబిషన్‌కి కొండలరావు, తనూ వెళ్ళారు. 'ములగ బజ్జీ' తింటూ, అరవపాటలు వింటూ కొండలరావుని తన కొంగున కట్టుకుని ఎగ్జిబిషన్ అంతా తిప్పింది సీత. బకింగ్‌హాం మురికి కాలువ మీద కట్టిన వంతెన దాటి వెళుతుండగా సీతకి లౌడ్ స్పీకర్‌లో ఓ ప్రకటన చెవుల్లో పడింది.

రేణు అనే అమ్మాయి తప్పిపోయింది. ఆమెకి సంబంధించిన వాళ్ళు వచ్చి ఆమెను వెంటనే తీసుకెళ్ళాలి. రేణుకి బొత్తిగా తమిళం రాదు. తెలుగు అమ్మాయి. ఇదీ ప్రకటన. వినగానే తమిళం వచ్చిన తెలుగు అమ్మాయిగా సీతకి ఉత్సాహం కలిగింది. వంతెనకి దగ్గరలోనే ఎంక్వయిరీ ఆఫీసు. కొండలరావుతో చెపితే తాను నడవలేనని మురికి వంతెన పక్కనే చతికిలబడ్డాడు. సీత ఆఫీసు దగ్గరికి వెళ్ళింది. అక్కడ ఆమెకి ఎదురైన దృశ్యం ఆశ్చర్యపరిచింది. ప్రకటన వింటున్నప్పుడు ఎవరో చిన్న పిల్లని అక్కడ చూస్తాననుకుంది సీత. కానీ తనకంటే రెండేళ్ళు పెద్దగా ఉన్న (ఆ విషయం ఇద్దరూ మాట్లాడుకున్నాక తెలిసింది) ఆవిడని చూసి నిర్ఘాంతపోయింది.

''ఎవరమ్మా మీరు?''

మాట పూర్తికాకుండానే తెలుగులో భోరుమంది రేణు. ఆమె భర్త మల్యాద్రిరావు ఏదో కంప్యూటర్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. కంపెనీ పేరు చెప్పలేకపోయింది. ఉంటున్న వీధి పేరు చెప్పలేకపోయింది. ఇంట్లో ఫోన్ ఉంది కానీ నంబరు చెప్పలేకపోయింది. ఇద్దరూ స్కూటరు దిగారట. ఆయన స్కూటరు స్టాండులో పెట్టి వస్తానని లోపలికి నడవమన్నారట. అప్పట్నుంచీ ఎగ్జిబిషన్ అంతా నడుస్తూనే ఉంది. రెండు గంటలయింది. కానీ భర్త జాడలేదు. ఆమె భాష ఎవరికీ రాదు. వాళ్ళ భాష తనకి తెలియదు. పేరు మాత్రం చెప్పి ఎంక్వయిరీ ఆఫీసులో కూర్చుంది. రేణుకి తెలియని విషయాలు చాలా ఉన్నా! తెలిసిన విషయాలు బడబడా చెప్పడం తెలుసు. సహారా ఎడారిలో సహాయం దొరికినట్టుగా - తన కథంతా ఏకరువు పెట్టేసింది. ఆమెది శ్రీకాకుళం జిల్లాలో లోలుగు అనే ఊరు. వాళ్ళాయనది చిత్తూరు జిల్లాలో పీళేరు. మరి ఇద్దరూ ఎలా కలిశారు? తిరుమల ఘాట్ రోడ్డులో మోకాళ్ళ పర్వతం ఎక్కుతూ కూలబడిన మల్యాద్రికి సహాయపడింది రేణు. అప్పుడామె పక్కన అక్కా, బావ ఉన్నారు. అంతా కలసి తిరుమల చేరారు. కలిసి దర్శనం చేసుకున్నారు. కలిసి కొండ దిగారు. ఆ తర్వాత జీవితమంతా కలిసి ఉండాలని ఈ మధ్యలో ఎప్పుడో ఎక్కడో నిర్ణయానికి వచ్చారు. శాస్త్రయుక్తంగా అన్నవరంలో పెళ్ళయింది. పెళ్ళికి మాల్యాద్రికి తన నాన్న స్కూటరు కట్నంగా ఇచ్చాడు. ఇదంతా జరిగి రెండేళ్ళయింది. మరి పిల్లలు? మళ్ళీ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది రేణు. ''రెండేళ్ళయినా పిల్లలు లేకపోవడం ఏమిటి చెప్పండి? మా అక్కలు నను ఆట పట్టిస్తున్నారు!'' అంది. రేణులో చిన్న అమాయకత్వం ఉంది. లోకజ్ఞానం లేక కాదు. సరైన ఎక్స్‌పోజ్ లేక, ఇంతకీ ఆమె భర్త ఎక్కడ? కొండలరావు కూడా వాళ్ళతో కలిసి వెదికాడు. అనవసరంగా ఆమె తలకి చుట్టుకున్నందుకు మొదటిసారిగా భార్యమీద విసుక్కున్నాడు. ఆమెని మళ్ళీ ఎంక్వయిరీ ఆఫీసు దగ్గర విడిచి పెట్టిపోదామన్నాడు. కానీ సీత వదలలేకపోయింది. కారణం - ఆమె భర్త కోసం వెదుకుతుండగా -

''నేను అందంగా లేనాండీ?'' అనడిగింది రేణు ఉన్నట్టుండి.

ఆశ్చర్యపోయింది సీత. ''అదేం ప్రశ్న?''

"మా ఆయన ఊరికే నన్ను వెక్కిరిస్తూంటారండి! ఈ జాకెట్టు పొట్టిగా ఉండాలంటారు. జుత్తు ఇంకా షోగ్గా ముడి వేసుకోవాలంటారు. రోడ్డు మీద నడుస్తుంటే నాకు దూరంగా నడుస్తారు."

అప్పుడే రేణూ భర్తని చూడాలనిపించింది సీతకి. *ఆడవాళ్ళలో ప్రత్యేకతల్ని చూసి ఆనందించే మగాళ్ళేకానీ, ఆడవాళ్ళలో ప్రత్యేకతల్ని ఆశించే మగాళ్ళు తెలియదు సీతకి,* మాల్యాద్రి ఎలా ఉంటాడు?

సన్నగా నాజూగ్గా ఆడపిల్లలాగా ఉంటాడు. గొంతు కూడా కళ్ళు మూసుకుని వింటే ఆడపిల్లలాగా ఉంటుంది. ఎడమపక్క పన్ను పెదవిని కాస్త బయటికి తోసింది. న్యాయంగా అది ఎబ్బెట్టుగా ఉండాలి. కానీ మాల్యాద్రికి అది అందంగా అమిరింది.

పదిన్నరకి - దాదాపు ఎగ్జిబిషన్ మూసేసి అంతా ఇళ్ళకు తరలిపోయే టైముకి మాల్యాద్రి కనిపించాడు. నిజానికి మాల్యాద్రి ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ ని వెంటబెట్టుకుని కలయ తిరుగుతున్నాడు. భార్య కనిపించగానే, దాదాపు మీద పడి, కరిచినంత పని చేశాడు. "నీకు బుద్ధి లేదూ? నేనేం చెప్పాను. నువ్వేం చేశావు? గేటు దగ్గర నిలబడి చావమన్నానా?"

రేణుకి బాధ కలగలేదు. భర్తని చూసి ఆనందం కలిగింది. వెనుక వస్తున్న సీతని చూసి "ఏమండీ, ఈయనే మా ఆయన!" అంది.

అప్పుడు మాల్యాద్రి గమనించాడు కొండలరావునీ, సీతనీ. "చదువుకున్న వారిలాగా ఉన్నారు. భాష రాని భార్యని వదిలిపెట్టడానికి మీకు బుద్ధి ఉండాలి. రెండు గంటల నుంచీ ఆమె కంగారు పడుతోంది. పైగా మీరు చేసిన పనికి ఆ అమ్మాయిని తిడతారేమిటి ?"

ఒక్క క్షణం మొహం తెలియని స్త్రీ తనని దుమ్మెత్తి పోస్తున్నందుకు మాల్యాద్రి దిమ్మెరపోయాడు. కొండలరావు కంగారు పడిపోయాడు. సీతకూడా ఆవేశంలో అన్నదే కానీ, ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయింది.

"ఐ యాం సారీ!" అంది అంతలో.

రేణు సీతని చూసి గర్వంగా ఫీలైంది.

"నా స్కూటర్ స్టాండులో పెడుతూండగా, జీపు వెనక నుంచి వచ్చి గుద్దింది. పోలీసులు కేసు రాశారు. గొడవ జరిగింది. అదంతా అయ్యేదాకా మా ఆవిడ గుర్తు రాలేదు. నిజానికి గేటు దగ్గర ఎదురు చూస్తూ ఉంటుందనుకున్నాను. అసలు ఈ మొద్దుకి.." మళ్ళీ నాలిక కొరుక్కుని, "ఐయాం సారీ!" అన్నాడు.

ఉద్యోగరీత్యా మాల్యాద్రి కొండలరావు కంటే మంచి స్థాయిలో ఉన్నాడు. ఆ విషయం మాల్యాద్రిని చూసినప్పటినుంచీ కొండలరావుకి అర్థమవుతోంది. కానీ భార్యల విషయంలో రేణు కంటే సీత నాలుగడుగులు ముందే ఉంది. ఆ విషయం మాల్యాద్రికీ అర్థమైంది.

రేణు సీతకి థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళబోతుంటే, సీత ఒక్క క్షణం ఆపింది. మాల్యాద్రిని చూసి, "పొట్టి జాకెట్లు కుట్టే టైలర్ రాయపేటలో ఉన్నాడు. అడ్రసు మీ ఆవిడకి చెప్పాను!" అనేసి కొండలరావుతో అడుగు కలిపింది. మాల్యాద్రి నిర్ఘాంతపోయాడు.

రేణుకి నవ్వొచ్చింది.

కొండలరావు మాత్రం మొదటిసారిగా సీతని మందలించాడు - ముక్కూ మొహం తెలియని పెద్ద మనిషిని నిలదీయడమే కాకుండా జాకెట్లు కుట్టే టైలర్ అడ్రసులు ఇవ్వాల్సిన అవసరం ఏముంది?

సీతకి తన ప్రవర్తన దురుసుగానే కనిపించింది. మొదటిసారిగా భర్త తనని మందలించినందుకు ఆనందపడింది. పురుషాధిక్యానికి ఆనందంగా ఒదిగే ఆడపిల్ల సంస్కారం రుచి అది.

ఏమైనా చాలా రోజులు రేణు సీతకి జ్ఞాపకం వస్తూనే ఉంది. అయితే ఆమెకి తను ఉంటున్న వీధి పేరు చెప్పింది కానీ, ఇంటి అడ్రసు చెప్పలేదు. చెప్పాల్సిన అవసరమూ కనిపించలేదు. ఆ సాయంకాలం జరిగిన సంఘటన తేలికగా మనస్సులోంచి జారిపోయే

సంఘటన. అయితే ఇరవై రోజుల తర్వాత కొండలరావు రేణుని వెంటబెట్టుకుని ఇంటికి వచ్చాడు. సీత ఆశ్చర్యపోయింది. శంభునాథన్ వీధిలో నలుగురు టైలర్లు ఉన్నారు. నలుగురినీ వాకబు చేసిందట రేణు - పొటి జాకెట్ల గురించి కాదు. పొట్టి జాకెట్లు కుట్టించుకునే సీత గురించి. ఈ లోకంలో చాలామంది సీతలున్నారు. రాయపేట టైలర్లు సీత గురించి చెప్పలేకపోయారు.

ఆ సాయంకాలం ఫ్యాక్టరీ నుంచి సైకిలు మీద వస్తున్న కొండలరావుని గుర్తుపట్టింది రేణు. ఆయన పేరు తెలియదు. అయినా ఆపింది. ఆ విధంగా మళ్ళీ రేణూ, సీతా కలుసుకున్నారు.

"ఆ రోజు మీరేం చేశారో కానీ, మీ మీద మా ఆయనకి పీకలదాకా కోపం వచ్చింది. "ఊరూ, పేరూ తెలియని ఆవిడకు నన్ను నలుగురి ముందూ నిలదీయడానికి ఎంత ధైర్యం?" కనీసం నాలుగు సార్లయినా అని ఉంటారు. ఆయన కారణంగానే మిమ్మల్ని మరింత గుర్తుంచుకున్నాను" అంది రేణు.

ఆ రోజు రేణుని తేరిపార గమనించలేదు. మొదటిసారి ఆమెలో ఉన్న స్వచ్ఛతనీ, నైర్మల్యాన్నీ గమనించింది సీత. రేణూ అందగత్తె కాదు. కానీ ఆ వయస్సులో సాధారణంగా కనిపించని సరళత్వం ఆమెకి కొత్త అందాన్నిచ్చింది. ఆమెని చూస్తుంటే, ఇంకాస్త ప్రయత్నిస్తే అందంగా ఉండగలదనిపించింది. బహుశా అదే వాళ్ళాయన కూడా అనుకుంటున్నాడేమో!

కాఫీ కలిపి ఇచ్చింది రేణూకి. కొండలరావు కూరలు తెచ్చి ఇస్తానని వెళ్ళాడు.

"ఇంత చిన్న ఇంట్లో ఉంటున్నారా?" అని ఆశ్చర్యపోయింది రేణు - మోడామీద కూర్చుంటూ.

"పెళ్ళికాకముందు మా ఆయన ఈ గదిలో ఉండేవారు. అయ్యాక కూడా ఇక్కడే సర్దుకుపోవడం అలవాటు చేసుకున్నాం. ఆయనకు ఆదాయం ఎక్కువేం కాదు. పైగా మా ఇద్దరికి ఈ మాత్రం చాలు!"

"పిల్లలు?"

"ఈ మధ్యే పెళ్ళయింది" అంది సీత.

రేణూ గోడలూ, పటాలూ గమనిస్తోంది.

"మీ ఇద్దరిదీ ప్రేమ వివాహమా?"

"ఏం చెప్పాలో తెలియదు. కానీ పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్ళి మాత్రం కాదు. ఆయన్ని చేసుకోవాలనుకున్నాను. ఆయనకి చెప్పాను. సరేనన్నారు" నవ్వింది సీత.

ఉన్నట్టుండి పక్కకి వచ్చి కూర్చుని అడిగింది "రోజూ మీ ఆయన మీతో ఉంటారా?"

సీత నిర్ఘాంతపోయింది.

"మనిద్దరం ఆడవాళ్ళం, చెప్పడానికి మీరు సిగ్గుపడక్కరలేదు"

"నేను కోరుకుంటే" అంది సీత.

రేణూ స్టౌ వైపు చూస్తూ అంది - "నేను కోరుకున్నా మా ఆయన ఉండరు. మిమ్మల్ని చూడగానే మీ సమాధానం గ్రహించాను, జాకెట్ల కోసం కాదు - కావాలనే మిమ్మల్ని వెదుక్కుంటూ వచ్చాను" అంది రేణూ, సీత కళ్ళని తప్పించుకుంటూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments